

Hudební pout' Ladislava Štaidla

TEXT: MILOŠ SKALKA, FOTO: PETR TOPIČ

Poznali jsme se zkráj druhé poloviny šedesátých let, kdy jsem začal psát své první články o populární hudbě. To už měl Ladislav Štaidl za sebou kytarová angažmá v rokenrolové kapele Crazy Boys a ve Studijní skupině big beatu Pavla Sedláčka, ale především účinkování v průkopnickém semaforovém bigbítovém pásmu *Ondráš podotýká*, které vytvořil skladatel, pianista, režisér a choreograf Karel Mareš ve spolupráci s jeho bratrem, libretistou a textařem Jiřím. Bratři Štaidlové spolu s Karlem Gottem pak stáli u zrodu vlastního divadla Apollo, které jako své první představení uvedlo na podzim roku 1965 ve vinohradském divadle Máj poetickou báchorku *Pouť pro dva*. V Apollu byl Ladislav Štaidl zprvu „jenom“ členem divadelní hudební skupiny, ale zakrátko zaujal kapelnický post. A v divadle také začal komponovat své první melodie, většinu z nich s texty svého bratra Jiřího. A právě na jednom posezení po představení Apolla nás seznámil můj letitý kamarád, klavírista divadelní kapely Jaromír Klempíř. Ten se v divadelním angažmá Apolla doslova rozepsal jako výjimečný skladatel. Stejně jako Ladislav Štaidl, který v začátcích své autorské tvorby komponoval v tandemu s Karlem Gottem (*Trezor*, *Bum bum, bum*, pro Martu Kubišovou *Nepiš dál*), s Antonínem Gondolánem (*Sklípek* pro Yvonne Přenosilovou, *Píseň o šlépějích* pro Skupinu bratří Gondolánů) nebo s Jaroslavem Dřevíkovským (*Supi* pro Waldemara Matušku).

Když se pak po návratu z Las Vegas Karel Gott rozhodl pro sólovou kariéru, stál mu za zády orchestr sestavený z výjimečných muzikantů, které dal dohromady právě kapelník Ladislav Štaidl.

Klavírista Rudolf Rokl (ten původně pouze zaskočil za Jaromíra Klempíře, který měl před odletem do Vegas fatální autonehodu), basista Václav Týfa, trumpetista Václav Týfa, saxofonista a klarinetista Felix Slováček nebo bubeník Jan Žižka, ke kterým posléze přibyli nebo je vystřídali klavírista Pavel Větrovec, respektive hráč na elektrickou basu Ondřej Soukup. O doprovodných vokalistkách nemluvě – Jitka Zelenková, Jana Kocianová, Vlasta Kahovcová a Jarmila Gerlová.

Ale protože Ladislav Štaidl nikdy nic neoponechával náhodě, hudební vzdělání ze soukromé hudební školy Františka Kubelíka si posléze doplnil ještě studiem dirigování u ostříleného Milivoje Uzelace.

V polovině sedmdesátých let začal Ladislav Štaidl komponovat také hudbu pro film, televizní inscenace a seriály. Jeho vděčné melodické nápady, kterými výrazně obohatil hlavní proud domácího popu, však uvedl do života nejen Karel Gott, ale také mnozí další domácí interpreti, včetně autora hudby. Ten se poprvé představil jako zpěvák v baladě *Mží ti do vlasů* vlastně „z nouze“, protože píseň původně skládal pro Karla Gotta, ale tomu se z nějakého důvodu do jeho repertoáru nehodila.

Mám-li být osobní – pro exportní album Karla Gotta *You Are Everywhere* (Supraphon/Artia, 1987) jsem napsal anglický text k písni Ladislava Štaidla a Karla Gotta *Začínám žít* (*My Lady Love*), o pár anglických textů mě Láda požádal pro Darinu Rolincovou a s jeho orchestrem jsme s Jitkou Zelenkovou a Jakubem Jakoubkem natočili jeden z prvních nesmělých domácích pokusů o rap, písničku Ondřeje Soukupa

a Eduarda Pergnera *Někdo nám do toho vlez* (1984). Navzdory tomu, že se Láda narodil ve Stříbrné Skalici na Kolínsku, ne na Moravě, mě z nějakého – jenom jemu známého – důvodu celý život oslovoval „Milošu“. Mimochodem, jeho dcera Karolína a moje dcera Klára se narodily ve stejný den a ve stejné pražské porodnici. A před deseti lety mě Láda požádal, abych v jednom z luxusních pražských barů v podzemí Staroměstského náměstí moderoval slavnostní křest knížky o jeho bratrovi Jiřím.

Když dal Ladislav Štaidl hudbě v roce 1992 vale, začal úspěšně podnikat. Jeden čas provozoval cihelnu, působil v nemovitostech (podnájemníkem jeho domu v Apolinářské ulici byl ministr zahraničí Jiří Dienstbier), byl odborníkem na výtvarné umění a starožitnosti. Jeho společnost Arkona Reklama razantně vstoupila do našich multikin a spolu s ní všudypřítomná nafouklá pražská kukuřice, tedy popcorn, kterou k nám importoval z Ameriky.

V roce 1974 se Láda oženil s právnickou Annou (74), ale jejich manželství skončilo v roce 2001 rozvodem. S Áňou měl Ladislav Štaidl dva syny, Jiřího a Jana, a už zmíněnou dceru Karolínu. Byl životním partnerem zpěvačky Ivety Bartošové, se kterou měl syna Artura.

Když jsme se s Ládou před časem náhodou potkali na Starém Městě, slíbili jsme si partičku mariáše, protože ten byl jeho velkou hráškou vášní. Ale Osud nakonec rozdál karty úplně jinak. Láda zemřel krátce před nedožitými sedmdesátými narozeninami, a mariáš už tedy hraje někde jinde a s někým jiným. Ale má na výběr ze spousty hráčů, se kterými ušel hezký kus své životní i hudební pouti. ☒